

Протокол

№

гр. София, 17.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в публично заседание на 17.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12093** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК.

На именното повикване в 15.32 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – К. В. М.-Т. - редовно призован, не се явява, представлява се от адв.К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО - редовно призован, представлява се от гл. юрк. Н., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призована, се представлява от прокурор Д..

Явява се вещо лице М. Р. Н.- Г..

Страните/поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА молба от ответника, от 01.07.2024г., с която представя заверени копия на писмени доказателства, както следва: копие от служебното досие на жалбоподателката; копие от поименното щатно разписание с № ЧР-07-27/24.08.2020г. действащо към 25.11.2020г.

ДОКЛАДВА постъпило в срока по чл.199 от ГПК заключение по допуснатата ССчЕ - на 30.09.2024г. Със заключението е представена справка-декларация за положения

труд.

Пристъпи се към изслушване на заключението по ССЧЕ.

Сне се самоличността на вещото лице:

М. Р. Н.- Г. 53 г., български гражданин, без дела и родство със страните.

Предупредено за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

Вещото лице: Представила съм заключение в срок, което поддържам. Вмествам се в определения от съда депозит.

Адв. К.: Оспорвам изцяло заключението на вещото лице. Същото не е изпълнило изцяло поставената задача допусната от съда с определение от 20.06.2024г., а именно да даде заключение за разликата между изплатеното по административен ред и претендираното от ищцата обезщетение по чл. 104, ал. 1 ЗДСл като изчисли главница/като разлика/ с взета база на основна месечна заплата към 25.11.2020г., получавана от служителката заемала длъжността на ищцата и изчисли и съответните претендирали лихви. Моля заключението да не се приема. Моля вещото лице да отговори на въпроса „Защо не сте дали заключение на така поставения въпрос, при обезщетение при заплата за длъжността заемана от служителката към 25.11.2020г., като не сте изчислили и лихви, като сте казали, че експертизата не изчислява лихви поради липса на установен размер за това“. Представям писмено изразени съображения относно даденото заключение от вещото лице. Заявявам, че вещото лице не може да решава спора по същество и да изземва функцията на съда.

Вещото лице на въпроса: Поставената ми задача е да отговоря размера на възнаграждението за длъжността директор на дирекция „Българско гражданство“, такъв размер към 25.11.2020г. Към 20.11.2020г. ищцата не е била в трудови правоотношения с Министерството на правосъдието. Отделно от това длъжността в министерството на правосъдието не е с фиксиран размер на възнаграждение. Размера на възнаграждението се определя от органа по назначаване в параметри за „степен“ и за „ниво“ съобразно класификатор на длъжностите в администрацията и съобразно Наредбата за определяне на възнагражденията и заплатите на служителите в държавната администрация. В този смисъл мотива ми за изчисляване на обезщетение е заплатата която уволненото лице и в следствие признато за незаконно уволнено е получавала. Тази заплата не е променена към момента на възстановяване на работа, съобразно представеното трудово досие. В този смисъл обезщетението съм изчислила върху заплатата на служителката. Заплатата на ищцата е изчислена в размер на обезщетение. След изчисляване на същото към момента на уволнение е 2350лв. като не е променяна. За другата госпожа, която изпълнява длъжността и е по заместване е с друг ранг и месечна заплата, съобразно представеното поименно разписание. Ищцата е с различна „степен“ и „ниво“ на заплата. Възнагражденията в държавната администрация не са с фиксиран размер за длъжност. В тази връзка лихви не съм изчислила тъй като няма разлика между дължимо и изплатено. Ако се претендира лихва върху 14100 лева мога да изчисля.

Адв. К.: Спора не е за това, сумата е изплатена. В случая, отново наблягаме, се претендира разлика в обезщетението, изплатено по административен ред от ответника при основна заплата от 2350лв. и размерът на обезщетение при основна месечна заплата, получавана от назначения на длъжността на ищцата служител към 25.11.2020г.

Вещото лице: Вече обясних, няма как да определя такъв размер. Към 25.11.2020г. ищцата не е служител .

Адв. К.: Вещото лице е следвало да даде заключение по така поставените му задачи като изчисли само разликата и нищо друго. Безспорно е, че основната месечна заплата на служителя, заемал длъжността на ищцата към 25.11.2020г. е 3 054,00лв.

Именно за това сме поставили задачата на в.лице да определи заплата на служителя,заемала длъжността на ищцата към 25.11.2020г.,която е 3054лв. и спрямо тази заплата даде заключение за дължимото 6-месечно обезщетение за разликата. При това, както ищцата, така и служителката, заела длъжността и имат еднаква степен. Ищцата е с над 20 години трудов стаж, минала всички нива. Ето защо оспорваме изцяло повторната единична експертиза по делото като считаме,че на практика липсва годна експертиза- липсва отговори на точно поставените ни задачи. Категорично считаме, че тази експертиза не следва да се приеме. При факта, че първоначалната, друга приета от съда също единична експертиза на вещо лице И. Б. е отговорила изчерпателно и ясно на всички поставени задачи и при положение,че изобщо в случая няма спор по самите изчисления в експертизата, както и поради това, че спорът за претендираната с иска разлика в обезщетението е чисто правен спор по същество, то съдът следва да цени и кредитира именно първоначалната единична експертиза,по изчисленията на която,както посочихме, няма никакъв спор и според тези изчисления да уважи иска ни за разликата.

Юрк. Н.: Вещото лице е отговорило на така поставените въпроси. Не може да се изчисли от датата на възстановяване, тъй като заплата не е увеличена. Има щатно разписание за длъжността. Има правила по които се изчислява, има оценяване на служителя. Да се приеме заключението, по което вещото лице е отговорило правилно на поставените въпроси.

Вещото лице на въпрос на съда: Ако вземем изплатената сума от 14100лв. и изчислим лихва за периода от 29.07.2017г. до 06.03.2023г. то лихвата ще бъде 7810.73лв., по точка четири, не съм изчислила разлика защото няма между изплатено и дължимо обезщетение. /т.5/

Прокурорът: Да се приемат днес докладваните писмени доказателства. Нямам въпроси към вещото лице, да се приеме заключението.

Съдът намира, че следва да приеме заключението на вещото лице тъй като вещото лице даде и отговор на поставената задача четири и задача пет, като ще го цени в заключителния си съдебен акт. Да приеме днес докладваните писмени доказателства, както и пет броя папки представени от ответника с писмени доказателства.

Така мотивиран по доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представените от ответника с писмени доказателства в пет броя папки, както и днес докладваните писмени доказателства.

ПРИЕМА заключението на вещото лице М. Р. Н..

Да се изплати на вещото лице сумата от 450лв. по представената справка декларация.

Издаде се РКО за сумата и се връчи в зала на вещото лице.

Адв. К.: Не съм сигурна дали тези доказателства, които искам да представя ги има по преписката и затова ги представям . Искане от К. В. М. до доцент доктор А. С., тогавашен министър на Правосъдието с резолюция „Да“ от 18.09.2023г. и Докладва записка от Ю. К., тогавашен заместник министър със същата резолюция „Да“от

12.12.2023г.

Юрк. Н.: Не възразявам да се приемат .

Прокурорът: Да се приемат.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА днес представените от адвокат К. писмени доказателства.

Страните /поотделно/ - Няма да сочим други доказателства и нямаме искания по доказателствата.

Поради изчерпване на доказателствените искания, СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. К.: Моля да уважите исковата молба така както е депозирана. В случая спор по изчисленията и размера на основната заплата към 25.11.2020г., получавана от държавния служител, заемала длъжността на ищцата, няма.

Спорът е правен и е само за това коя заплата следва да се вземе за основа на обезщетението-претендираната разлика, тази към 2017г.- 2350лв., която е към дисциплинарното уволнение, или тази към 25.11.2020г.-3054лв., датата на влязло в сила решението за отмяна на дисциплинарното уволнение.

Математическите изчисления, които не са оспорени от ответника са дадени в първоначално приетата по делото единична експертиза на вещо лице И. Б. и считам, че нейното заключение следва да се кредитира от съда като пълно и прецизно, всестранно и съобразно заключението, по втора задача при 3054лв. основна заплата на служителката, заемала длъжността на ищцата. Моля Съдът да уважи иска ни, така както е предявен с всички законни последици и постанови решение по същество, с което осъди ответника да изплати на ищцата претендираната разлика в обезщетението ведно е поисканите лихви-законна и мораторна.

Моля да ни бъдат присъдени разноските по делото, за което представям списък. Не са представени доказателства, че е платено от ищцата, тъй като до сумата от 5000лв. може да бъде пратена в брой и не се представят доказателства. Представям писмена защита и съображения по представената втора експертиза.

Юрк. Н.: Моля да постановите решение с което да отхвърлите исковата претенция ведно с лихвата като неоснователна и недоказана. Нормативната уредба относно възнагражденията на държавните служители не определя понятието „основна месечна заплата за длъжност“, а определя понятието „Индивидуална основна месечна заплата“, като правилата за това са регламентирани от Закона. Моля за вземете предвид представеното заявление от министерството на Правосъдието от 19.03.2024г. Вещото лице правилно е отразило, че не съществува друг размер на основна месечна заплата. Моля срок за писмени бележки. Претендирам разноски и юрисконсултско възнаграждение по представен списък. Правя възражение за адвокатския хонорар.

Прокурорът: Исковата претенция е неоснователна и недоказана. Предвид приетите доказателства по делото, приетите експертизи и фактическа обстановка, както и липсата на фактическия състав на ЗОДОВ, намирам претенцията за неоснователна, да

се отхвърли исковата претенция.

Адв.К.-реплика: Отново отбелязвам, в случая спор по изчисленията и размера на основната заплата към 25.11.2020г., получавана от държавния служител, заемала длъжността на ищцата, няма. Спорът е правен и е само за това коя заплата следва да се вземе за основа на обезщетението-претендираната разлика, тази към 2017г.-2350лв., която е към дисциплинарното уволнение, или тази към 25.11.2020г.-3054лв., датата на влязло в сила решение за отмяна на дисциплинарното уволнение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Съдът предоставя на ответника 14-дневен срок от днес за представяне на писмени бележки по делото.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.36 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: